

มาเลเซีย : ก้าวสุดท้าย สู่วิสัยทัศน์ 2020

มาเลเซียเริ่มมีแผนพัฒนาเศรษฐกิจระยะ 5 ปี ตั้งแต่ปี 2499 (Fist Malayan Plan) ซึ่งเป็นช่วงก่อนที่จะได้รับเอกราชจากอังกฤษ หลังจากได้รับเอกราชแล้ว มาเลเซียยังคงจัดทำแผนพัฒนาฯ ระยะ 5 ปี ตามแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจที่อังกฤษได้ริเริ่มไว้ โดยเริ่มทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจฉบับแรกในปี 2509 (Fist Malaysia Plan) ต่อมาในปี 2514 มาเลเซียได้กำหนดกรอบนโยบายการพัฒนาประเทศระยะยาวออกเป็น 3 ช่วง ได้แก่ นโยบายเศรษฐกิจใหม่ (2514-2533) นโยบายพัฒนาใหม่ (2534-2543) และนโยบายวิสัยทัศน์การพัฒนา (2544-2553) จากปี 2509 จนถึงปัจจุบัน มาเลเซียมีแผนพัฒนาฯ รวม 10 แผน ทั้งนี้ แผนพัฒนาเศรษฐกิจฉบับที่ 11 ของมาเลเซียจะประกาศใช้ในปี 2559

วิสัยทัศน์ 2020

ในปี 2534 นายกรัฐมนตรีและผู้นำพรรคองค์การสหมาเลย์แห่งชาติ หรืออูมโน (United Malay National Organization: UMNO) ดร.มหาเธร์ โมฮัมหมัด ได้ประกาศ “วิสัยทัศน์ 2020” หรือ Vision 2020 (ภาษามลายูใช้คำว่า Wawasan 2020) ซึ่งเป็นช่วงของแผนพัฒนาประเทศฉบับที่ 6 โดยกำหนดอนาคตประเทศมาเลเซียไว้ว่า “มาเลเซียจะต้องเป็นประเทศที่พัฒนาแล้วในปี 2563” หรือปี ค.ศ.2020 จะใช้เวลาระยะประมาณ 30 ปี และมีแผนพัฒนาระยะ 5 ปี รองรับซึ่งการกำหนดวิสัยทัศน์ 2020 นี้ ได้นำแนวคิดการวางแผนแบบ “วิสัยทัศน์-ยุทธศาสตร์” และการบริหารเชิงกลยุทธ์ ที่ได้จากการวิเคราะห์จุดอ่อนของประเทศในเรื่องความหลากหลายของชาติพันธุ์ โดยในช่วงก่อนหน้าวิสัยทัศน์ 2020 ภาครัฐได้ให้สิทธิพิเศษแก่ “ภูมิบุตร” เหนือคนจีนและอินเดียอพยพเข้ามาภายหลัง รวมถึงคนไทยติดแผ่นดินที่อยู่ทางตอนเหนือของมาเลเซียด้วย ซึ่งเป็นผลจากนโยบายเศรษฐกิจใหม่ที่ต้องการกระจายความเจริญทางเศรษฐกิจเพื่อยกระดับฐานะให้กับภูมิบุตร แต่กลับทำให้ประชาชนในประเทศขาดความสามัคคี

วิสัยทัศน์ 2020 ของมาเลเซีย คือ มาเลเซียจะเป็นประเทศพัฒนาอุตสาหกรรมที่พึ่งพาตนเองได้ภายในปี 2563 มีความมั่งคั่งทางเศรษฐกิจ มีความเป็นอยู่ที่ดี มีการศึกษาระดับมาตรฐานสากล มีความมั่นคงทางการเมืองและประชาชนมีสุขภาพจิตที่ดี เพื่อที่จะบรรลุวิสัยทัศน์ 2020 รัฐบาลมาเลเซียทุกรัฐบาลจะต้องทำงานต่อเนื่องให้ได้ตามเป้าหมาย คือ เศรษฐกิจเติบโตร้อยละ 7 ต่อปี (ตามค่าจริง) ทุกปีตลอด 30 ปี จากปี 2533 ถึงปี 2563 และเศรษฐกิจที่เข้มแข็งเป็น 8 เท่า จากปี 2533 โดยผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศหรือจีดีพีจะเพิ่มจาก 115,000 ล้านริงกิต เป็น 920,000 ล้านริงกิต (คิดตามค่าเงินจริงในปี 1990) ภายในปี 2563 โดยได้กำหนด 9 ยุทธศาสตร์สำหรับเป็นแนวทางปฏิบัติดังนี้

1. สร้างชาติให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน มีความสำนึกและมุ่งหมายร่วมกัน เป็นชาติที่มีความสงบ มีบูรณาการด้านดินแดน มีความสามัคคี มีความรักและเสียสละต่อชาติบ้านเมือง

2. สร้างสังคมที่มีความอิสระ มั่นคง และพัฒนา มีความเชื่อมั่นและศรัทธาและมั่นใจในตัวเอง มีความภาคภูมิใจในสิ่งที่ตนอยู่และความสำเร็จที่ได้รับมีความแข็งแกร่งพอที่จะเผชิญกับปัญหาอุปสรรคต่างๆ

แสวงหาความเป็นเลิศ ตระหนักในศักยภาพของตน ไม่ตกอยู่ในอำนาจของผู้ใดและเป็นที่ยอมรับนับถือจากประชาคมนานาชาติ

3.สร้างสังคมประชาธิปไตยที่สมบูรณ์เต็มรูปแบบ เสริมสร้างและพัฒนาประเทศให้เป็นสังคมประชาธิปไตย ที่มีความเจริญก้าวหน้าแบบมาเลเซียที่ยึดถือชุมชนเป็นสำคัญและเป็นแบบอย่างให้กับประเทศอื่นๆ

4.เสริมสร้างสังคมที่มีความเจริญงอกงามทั้งด้านคุณธรรมและจริยธรรม เป็นพลเมืองที่เคร่งครัดต่อศาสนาและค่านิยม

5.สร้างสังคมที่มีเสรีภาพและความอดทน ให้ชาวมาเลเซียทุกเชื้อชาติและศาสนามีอิสระที่จะปฏิบัติและดำเนินกิจกรรมต่างๆ ตามขนบธรรมเนียม ประเพณีวัฒนธรรมและความเชื่อทางศาสนา โดยมีจิตสำนึกในความเป็นชาติเดียวกัน

6.สร้างมาเลเซียให้เป็นสังคมวิทยาศาสตร์และมีความก้าวหน้า มีนวัตกรรมและรู้จักการมองไปในอนาคต มิใช่เพียงแต่เป็นผู้บริโภคเทคโนโลยีเท่านั้น แต่ร่วมเสริมสร้างความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสำหรับอนาคต

7.สร้างสังคมที่เอาใจใส่ซึ่งกันและกัน คำนึงถึงส่วนรวมมากกว่าสร้างสวัสดิการทางสังคมที่มิใช่แค่การให้ แต่มุ่งสร้างสังคมให้แข็งแกร่งและฟื้นฟูสภาพสังคมให้ดีขึ้น

8.สร้างสังคมที่มีความเที่ยงธรรมทางเศรษฐกิจ มีความยุติธรรมและความเท่าเทียมในกระจายความมั่งคั่งของประเทศ ให้ทุกคนมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ในการพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมที่ระบบเศรษฐกิจไม่มีการแบ่งแยกเชื้อชาติ

9.สร้างสังคมให้มีความมั่งคั่ง มีการเคลื่อนไหวทางเศรษฐกิจ มีการแข่งขัน มีความแข็งแกร่งและยืดหยุ่น

4.เสาหลักในการปฏิรูปประเทศ สู่ วิสัยทัศน์ 2020

ต่อมาในปี 2541 รัฐบาลมาเลเซีย โดยการนำของนายกรัฐมนตรีนาจิบ ราซัค พบว่า ปัญหาและจุดอ่อนในการพัฒนาประเทศที่แท้จริง คือ การทุจริตพฤติกรรมชอบในหลายๆมิติ อาทิ การฉ้อราษฎร์บังหลวง การใช้อำนาจโดยมิชอบ การไร้ประสิทธิภาพในการบริหารของภาครัฐ จึงได้ปรับ “ วิสัยทัศน์ 2020 ” ใหม่ โดยมุ่งปรับปรุงการดำเนินงานภาครัฐให้มีประสิทธิภาพ และประชาชนมีความเป็นอันหนึ่งอันเดียว เพื่อเตรียมพร้อมเผชิญความท้าทายใหม่ของประเทศ โดยมี 4 เสาสำคัญ ได้แก่ แนวความคิดมาเลเซียเป็นหนึ่งเดียว โครงการปฏิรูปรัฐบาล โครงการปฏิรูปเศรษฐกิจและแผนพัฒนาเศรษฐกิจ ฉบับที่ 10

เสาที่1 : มาเลเซียเป็นหนึ่งเดียว

แนวความคิดมาเลเซียเป็นหนึ่งในเดียว (1 Malaysia) มุ่งเน้นรวมกลุ่มชาติพันธุ์ต่างๆ ที่เป็นหนึ่งในเดียว การปกครองที่มีประสิทธิภาพ อยู่บนพื้นฐานค่านิยมอันประกอบด้วยความมุ่งมั่นอุตสาหกรรม วัฒนธรรมแห่งความเป็นเลิศ การยอมรับซึ่งกันและกัน ความจงรักภักดี การมุ่งมั่นแสวงหาความรู้ ความอ่อนน้อมถ่อมตน ความซื่อตรง ระบบสังคมที่เชื่อในการประสบความสำเร็จด้วยตนเอง ภายใต้คำขวัญ “ ประชาชนมาก่อน และปฏิบัติทันที(People Performance Now) ”

เสาที่ 2 :โครงการปฏิรูปรัฐบาล

โครงการปฏิรูปรัฐบาลที่เป็นโครงการสืบเนื่องจากแนวความคิดมาเลเซียเป็นหนึ่งในเดียว เป็นนโยบายปรับปรุงและปฏิรูปการทำงานและการบริหารงานของภาครัฐให้ทันสมัยมีประสิทธิภาพ และตอบสนองความต้องการของประชาชน โดยกำหนดประสิทธิผลสำคัญระดับชาติ (The National Key Result Areas:NKRAs) เพื่อกระตุ้นให้เกิดการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ และได้กำหนด 7 แผนงานย่อย ได้แก่ลดอาชญากรรม ลดการทุจริตประพฤติมิชอบ ปรับปรุงผลการศึกษาของนักเรียนยกระดับความเป็นอยู่ของประชากรที่มีรายได้ต่ำ ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานในพื้นที่ชนบท ปรับปรุงระบบขนส่งมวลชนในเมืองใหญ่ และเพิ่มค่าครองชีพ

เสาที่ 3 : โครงการปฏิรูปเศรษฐกิจ

โครงการปฏิรูปเศรษฐกิจ (Economic Transformation Program: ETP) เป็นนโยบายการปฏิรูปทางเศรษฐกิจภายใต้แนวคิดต้นแบบเศรษฐกิจใหม่ (New Economic Model:NEM) โดยมีวัตถุประสงค์ 3 ประการ คือ เพิ่มรายได้และผลประโยชน์ให้ครอบคลุมทุกภาคส่วนและพัฒนาที่ยั่งยืน

เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ จึงได้กำหนดยุทธศาสตร์ปฏิรูป โดยมีต้นแบบเศรษฐกิจที่สำคัญระดับชาติ (National Key Economic Areas - NIKEA) ซึ่งจะเป็นตัวขับเคลื่อนหลักในการพัฒนาและปฏิรูปเศรษฐกิจมาเลเซีย โดยส่งเสริมอุตสาหกรรมที่ต้องใช้เทคโนโลยี นวัตกรรมและการจัดการสมัยใหม่ที่สร้างรายได้สูง ได้แก่ 1.อุตสาหกรรม 2.อุตสาหกรรมน้ำมันและก๊าซธรรมชาติ 3.อุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ 4.เกษตรกรรม 5.การท่องเที่ยว 6.การศึกษา 7.การบริการทางการแพทย์และสาธารณสุข 8.การบริการด้านธุรกิจ 9.การเงินและการธนาคารอิสลาม 10.การสื่อสารและโครงสร้างพื้นฐาน 11.การค้าปลีกและค้าส่ง 12.การพัฒนาพื้นที่ Greater Kuala Lumpur โดยที่การปฏิรูปครั้งนี้จะเกิดบนพื้นฐานของการส่งเสริมการเปิดเสรีและเพิ่มการแข่งขันทางเศรษฐกิจที่เข้มข้นขึ้น

นอกจากนี้ มาเลเซียยังได้เร่งลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาเพิ่มมากขึ้น เพื่อรองรับการปฏิรูปทางเศรษฐกิจ โดยมาเลเซียเป็นประเทศที่ลงทุนทางด้านการวิจัยและพัฒนาสูงเป็นอันดับที่สองของอาเซียน เมื่อเทียบกับขนาดของเศรษฐกิจรองจากสิงคโปร์

เสาที่ 4 : แผนพัฒนาเศรษฐกิจฉบับที่ 10 (2554-2558)

แผนพัฒนาเศรษฐกิจ ฉบับที่ 10 เป็นแผนพัฒนาประเทศระยะ 5 ปี มีเป้าหมายหลัก คือ การพัฒนาให้มาเลเซียก้าวสู่การเป็นประเทศที่มีรายได้สูง หรือประเทศที่พัฒนาแล้วภายในปี 2020 โดยกำหนดให้จีดีพีขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 6 ต่อปี รายได้มวลรวมประชาชาติ (Gross National Income: GNI) เพิ่มขึ้นเป็น 12,139 เหรียญสหรัฐ (38,845 ริงกิต) ต่อคนต่อปี ตลอดจนให้ความสำคัญกับการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน เน้นการผลิตที่ใช้เทคโนโลยีระดับสูง กระตุ้นการลงทุนจากภาคเอกชนและส่งเสริมการลงทุนจากต่างประเทศ โดยรัฐเป็นผู้อำนวยความสะดวก ควบคู่กับการเร่งปฏิรูปการศึกษาและสร้างบุคลากรที่มีคุณภาพรองรับศักยภาพของประเทศที่เพิ่มสูงขึ้น

แผนพัฒนาเศรษฐกิจ ฉบับที่ 10 ประกอบด้วย 5 ยุทธศาสตร์ ได้แก่

1.เปลี่ยนแปลงการให้บริการภาครัฐเพื่อเปลี่ยนแปลงมาเลเซีย โดยปฏิรูประบบข้าราชการใน 4 ด้าน ได้แก่ วัฒนธรรมส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ นวัตกรรมความเร็วของระบบการตัดสินใจ ปฏิบัติงานด้วยความคุ้มค่าและความซื่อสัตย์

2.สร้างบรรยากาศที่ส่งเสริมการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ เน้นการสนับสนุนให้ภาคเอกชนเป็นผู้ผลักดันหลัก สนับสนุนการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจด้วยนวัตกรรม ปฏิรูปบทบาทของภาครัฐต่อภาคเอกชน พัฒนารัฐกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ส่งเสริมการแข่งขันของมาเลเซีย ในตลาดโลก พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน และเน้นการพัฒนาพื้นที่และภาคส่วนที่จะเป็นตัวขับเคลื่อนให้ประเทศเติบโต ซึ่งก็คือ แนวพื้นที่เศรษฐกิจ (Economic Corridor) และ NKEA 12 สาขา

3.ก้าวไปสู่การพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคมแบบมีส่วนร่วม เน้นการยกระดับฐานะและความเป็นอยู่ของประชากรที่จนสุดร้อยละ 40 ที่ยกระดับการมีส่วนร่วมทางเศรษฐกิจของภูมิภาค ให้ถือครองหุ้นส่วนกิจการไม่ต่ำกว่าร้อยละ 30 ในระดับมหภาค เร่งพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่ประชาชนทุกคนเข้าถึงได้ พร้อมทั้ง ส่งเสริมสังคมที่ก้าวหน้าและมีส่วนร่วมตามแนวคิดมาเลเซียเป็นหนึ่งเดียว

4.พัฒนาและรักษาทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพ เน้นการปฏิรูประบบการศึกษาเพื่อปรับปรุงผลการเรียน ยกกระดับฝีมือแรงงานชาวมาเลเซีย เพื่อเพิ่มโอกาสการได้รับการจ้างงาน และการปฏิรูปตลาดแรงงาน เพื่อให้มาเลเซียเป็นประเทศที่มีรายได้สูง

5.พัฒนาสภาพแวดล้อมที่ช่วยส่งเสริมคุณภาพชีวิต เน้นการพัฒนาพื้นที่อยู่อาศัยให้น่าอยู่ พัฒนาระบบขนส่งมวลชนโดยยึดความต้องการของประชาชนเป็นหลักปฏิรูประบบสาธารณสุขเพื่อยกระดับคุณภาพ และให้ประชาชนทุกคนเข้าถึงได้ จัดทำโครงการเคหะสงเคราะห์ประชาชนมีบ้านที่มีคุณภาพและเป็นเจ้าของได้ ให้บริการระบบสาธารณสุขปโภคที่มีประสิทธิภาพ และลดอาชญากรรม

ก้าวอย่างสุดท้ายสู่ปี 2020

แผนพัฒนาเศรษฐกิจ ฉบับที่ 11 (2559-2563)

แผนพัฒนาเศรษฐกิจ ฉบับที่ 11 ให้ความสำคัญกับการพัฒนาเศรษฐกิจ เพื่อให้คนได้รับประโยชน์จากการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจ ใช้งบประมาณภาครัฐต่ำ และมีการใช้จ่ายงบประมาณอย่างสมดุล โดยตั้งเป้าหมายให้มีรายได้ประชาชาติต่อหัวมากกว่า 15,000 เหรียญสหรัฐฯ ภายในปี 2563 ด้วยการจัดสรรงบประมาณด้านโครงสร้างพื้นฐานไว้กว่า 70,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ และจีดีพีเติบโตเติบโตร้อยละ 5 – 6 ต่อปี ด้วยการเพิ่มผลผลิตภาคแรงงานให้สูงขึ้นร้อยละ 20,025 เหรียญสหรัฐฯ ตามเกณฑ์ของประเทศที่มีรายได้สูง และในปี 2573 จะมีมูลค่าเพิ่ม 2.6 ล้านล้านริงกิต หรือ 721.4 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ

แผนพัฒนาเศรษฐกิจ ฉบับที่ 11 ยังคงยึดแนวทางการเติบโตเกี่ยวกับคนเป็นหลัก เป็นแผนยุทธศาสตร์ที่เป็นแนวทางให้มาเลเซียไปสู่อนาคตที่คาดหวังไว้ โดยมี 6 ยุทธศาสตร์หลัก ในการขับเคลื่อนที่จะทำให้ประสบความสำเร็จและก้าวสู่เป้าหมาย “วิสัยทัศน์ 2020 ” ดังนี้

1. ลดความเหลื่อมล้ำเพื่อเข้าสู่สังคมที่มีความเท่าเทียม การลดความเหลื่อมล้ำเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจของมาเลเซีย และเป็นเป้าหมายพื้นฐานของต้นแบบเศรษฐกิจใหม่ ครอบคลุมประชากรทุกเพศทุกวัย ชาติพันธุ์ ฐานะทางเศรษฐกิจ และพื้นที่ทางภูมิศาสตร์ ทั้งนี้ การลดความเหลื่อมล้ำไม่ได้พิจารณาเฉพาะความอยู่ดีมีสุขของปัจเจกบุคคลและสังคม แต่รวมถึงการเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างเข้มแข็งและยั่งยืนในระยะยาว

2. เพิ่มความอยู่ดีมีสุขให้แก่ทุกคน รัฐบาลให้ความสำคัญกับความสมดุลระหว่างการเติบโตทางเศรษฐกิจและความอยู่ดีมีสุข โดยความอยู่ดีมีสุข หมายถึงมาตรฐานการดำรงชีวิตและคุณภาพชีวิตที่เกี่ยวกับความต้องการทางเศรษฐกิจและสังคม สุขภาพกาย และจิตใจของบุคคล ความอยู่ดีมีสุขเป็นปัจจัยสำคัญในการเพิ่มผลผลิตการผลิตและการปรับตัวที่รวดเร็วเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับการสร้างความยืดหยุ่นทางสังคม (Social cohesion) และความสามัคคีของคนในชาติ (national unity)

3. เร่งพัฒนาทุนมนุษย์เพื่อเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว (advanced nation) การพัฒนาทุนมนุษย์เป็นสิ่งสำคัญในการผลักดันให้เศรษฐกิจของมาเลเซียเติบโตอย่างยั่งยืน และรองรับการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจทุกส่วน เพื่อไปสู่กิจกรรมที่ใช้ความรู้อย่างเข้มข้น โดยประสิทธิภาพและประสิทธิผลของตลาดแรงงานจะช่วยดึงดูดการลงทุนเข้าสู่มาเลเซีย ทำให้ทุกคนมีส่วนร่วมและได้รับประโยชน์จากการเติบโตทางเศรษฐกิจ

4. เป็นประเทศที่มีการเติบโตสีเขียวอย่างยั่งยืนและยืดหยุ่น การเติบโตสีเขียว หมายถึง การเติบโตที่ใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า สะอาด และยืดหยุ่น ซึ่งเป็นความรับผิดชอบที่จะพัฒนาภายใต้แนวทางที่มีความยั่งยืนมากขึ้น ตั้งแต่จุดเริ่มต้น ดีกว่าการพัฒนาในรูปแบบง่ายๆ แต่มีต้นทุนสูงของการพัฒนาแบบ โตก่อน เก็บกวาดทีหลัง การเติบโตสีเขียวจะช่วยให้เกิดการดูแลสุขภาพทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สำหรับคนในยุคปัจจุบัน และถูกหลานในอนาคต

5. เสริมสร้างความเข้มแข็งของโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสนับสนุนการขยายตัวทางเศรษฐกิจ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่ประชาชน (rakyat) สามารถเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการ เช่น การขนส่ง การสื่อสาร ไฟฟ้า น้ำสะอาด นอกจากนี้ โครงสร้างพื้นฐานที่มีประสิทธิภาพจะช่วยลดค่าใช้จ่ายในการดำเนินธุรกิจ ซึ่งธุรกิจก็จะช่วยพัฒนาผลิตความสามารถในการแข่งขันของประเทศ และผลผลิตภาพการผลิตทั้งนี้ โครงสร้างพื้นฐานที่ดีจะเป็นรากฐานของการยอมรับทางสังคม การขายตัวและการเติบโตทางเศรษฐกิจ

6. ปรับการเติบโตทางเศรษฐกิจเพื่อความสำเร็จ เมื่อเศรษฐกิจมีการเติบโตที่เข้มแข็ง ทนทานต่อวิกฤตจากภายนอกและอุปสรรคต่างๆ ก็จะสามารถนำพาประเทศไปสู่การเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว

ดังนั้น เศรษฐกิจที่มีความเข้มแข็ง และมีหลายสาขาลงทุนมีการผลิตสินค้าและบริการที่คุณภาพสูง จะช่วยสร้างงานที่มีค่าจ้างสูง เพื่อก้าวไปสู่การเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว

บทสรุป

ในระยะเวลาเกือบ 30 ปีที่ผ่านมา ถือว่ามาเลเซียประสบความสำเร็จ คือ ทำได้ดีกว่าเป้าหมายที่กำหนดโดยในปี 2557 มาเลเซียมีรายได้ประชาชาติต่อหัวเกิน 10,000 เหรียญสหรัฐ จากเป้าหมายที่ตั้งไว้ 12,500 เหรียญสหรัฐในปี 50
